അക്ഷരക്കടലിലെ 'പുള്ളിയൻ' പുളയലുകൾ (കവി സോമൻ കടലൂരിന്റെ പ്രഥമ നോവലിലൂടെ) -വിഷ്ണുമംഗലം കുമാർ) ഓരോ വരിയിലും കടലാണ് .ഓരോ വാക്കിലും മീൻച്ചൂരാണ് .പുസ്തകം നിറയെ കടൽത്തിരകളിലെ മീൻപുളയലുകളുടെ അക്ഷര വേലിയേറ്റമാണ് .അപൂർവ്വ സുന്ദരവും അനുപമവുമായ കടലനുഭവങ്ങളുടെ തിരമാലകളിലേക്കാണ് സോമൻ കടലൂരിന്റെ പുള്ളിയൻ എന്ന നോവൽ വായനക്കാരെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് .ആദ്യ അദ്ധ്യായം വായിച്ചുതുടങ്ങുന്ന നിമിഷം മുതൽ ഉന്മാദിയായ കടൽ അനുവാചകന്റെ അന്തരാളത്തിലേക്ക് അലയടിച്ചെത്തുന്നു .ബോധമണ്ഡലം നൊടിയിടയിൽ കടൽപോലെ പ്രക്ഷുബ്ധമാവുന്നു .ഇടക്കിടെ ശാന്തതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു . കടലുങ്കരയിലെ ഒറ്റത്തോണി മീൻപിടുത്തക്കാരനായ ചിരുകണ്ടന്റെ വ്യതിരിക്തമായ കടലനുഭവങ്ങളുടെ വിസ്മയലോകമാണ് സമർത്ഥനായ മീൻ വേട്ടക്കാരന്റെ മെയ് വഴക്കത്തോടെ ,കടലറിഞ്ഞ നോവലിസ്റ്റ് കാട്ടിത്തരുന്നത് . " കടൽ .അന്തിമിനുക്കം മായാത്ത ആകാശം .പ്രകാശം കൊണ്ടുള്ള ഉടൽനായാട്ട് അവസാനിപ്പിക്കാൻ പോവുകയാണ് പകൽ " നോവലിലെ ഈ ആദ്യ വാചകങ്ങൾ തന്നെ അനുവാചകമനസിനെ കടലിനോട് ചേർത്തുവെക്കുന്നു . തിരതല്ലലിൽ ആടിയുലയുന്ന ചെറുതോണിയിൽ ആകാശനീലിമ സാക്ഷിയാക്കി സർഗസുഭഗതയുടെ അപാരമായ കടൽപ്പരപ്പിലേക്ക് അനുവാചകനും ഇറങ്ങുകയാണ് .അഥവാ എഴുത്തിന്റെ മാന്ത്രികത്തോണി അനുവാചകനെയും കയറ്റി അപരിചിതമായ കടലനുഭവങ്ങളിലേക്ക് സ്വയം തുഴയുകയാണ് . കടലോരഗ്രാമമായ കടലുങ്കരയുടെ മകനായ ചിരുകണ്ടന്റെ ജീവിതമാണ് പുള്ളിയനിൽ തുടിക്കുന്നത് .കടലിന്റെ കളിക്കൂട്ടുകാരനാണ് ചിരുകണ്ടൻ .അച്ഛൻ മീൻപിടുത്തക്കാരനായ ദൈരു .കടലിന്റെയും കരയിലെ മനുഷ്യമനസ്സുകളുടെയും അടിയൊഴുക്കുകൾ അറിയാവുന്ന അച്ഛമ്മ ,ഉപ്പാട്ടി മുത്താച്ചി .ചിരുകണ്ടൻ കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അമ്മയെ കടലെടുത്തത് .ആ വിങ്ങലുമായാണ് അച്ഛന്റെയും ഉപ്പാട്ടി മുത്താച്ചിയുടെയും സ്നേഹത്തണലിൽ ചിരുകണ്ടൻ വളർന്നത് .ആലി ,അമ്പു ,ബാപ്പു -അടുത്ത കൂട്ടുകാർ .കടലുങ്കരയിലെ പുന്നമരത്തണലിൽ നിന്ന് കടൽ തുടങ്ങുകയായി . തിരകൾ വന്നലക്കുന്ന കരയിൽനിന്നും ഏതാനും വാരയകലെ കടലിൽ ചെങ്കല്ലുപാറ .അതിനപ്പുറം ആഴക്കടലിൽ ചെറുതുരുത്തുകൾ പോലെ പത്തായക്കല്ലും ഒറ്റക്കല്ലും .ദൈരുവിന്റെ മോൻ ധീരനായ മീൻ പിടുത്തക്കാരനായി വളർന്നു .കടലുങ്കരയിലെ കാരണവരും കടലിന്റെ മക്കളുടെ കാവലാളുമാണ് ഐങ്കര മുത്തപ്പൻ .കടലും കടലുങ്കരയും മുത്തപ്പന് മനഃപാഠം .കടലുങ്കരയുടെ ചരിത്രം ആരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല ."മീമ്പണിയ്ക്ക് എയുത്തില്ല" ഐങ്കര മുത്തപ്പൻ നെടുവീർപ്പോടെ പറയും. പുള്ളിയന്റെ കഥയും ഐങ്കര മുത്തപ്പനാണ് ചിരുകണ്ടന് പറഞ്ഞുകൊടുത്തത് . മീൻകൂട്ടങ്ങളുടെ രാജാവാണ് പുള്ളിയൻ.തിമിംഗലത്തേക്കാൾ

വലുപ്പമുള്ള തിരണ്ടി.കൂറ്റൻ പുള്ളിയനെ പിടികൂടലാണ് കടലുങ്കരയിലെ ഉശിരുള്ള മീൻപിടുത്തക്കാരുടെ ജീവിതസ്വപ്നം .പക്ഷെ മീൻവേട്ടക്കാരുടെ ചൂണ്ടയിലോ വലയിലോ പുള്ളിയൻ എളുപ്പത്തിലൊന്നും കുടുങ്ങില്ല .കടൽ

കലക്കി മീൻപിടുത്തക്കാരുടെ ഉൾത്തടത്തിൽ വിഭ്രാന്തിയുടെ തിരയിളക്കി പുള്ളിയൻ പാഞ്ഞുനടന്നു . രാക്കടലിൽ ഒറ്റത്തോണി ഇറക്കുന്ന ചിരുകണ്ടന്റെ മനസ്സിലാകെ പുള്ളിയന്റെ കടൽ കലക്കുന്ന പുളയലാണ്.പുള്ളിയനെ തേടിയുള്ള ചിരുകണ്ടന്റെ വിഹ്വലതയാണ് നോവലിൽ ഇതൾ വിരിയുന്നത് . സമ്പന്നനായ ഭരതാമ്മാമന്റെ മകൾ ദേവകന്നിയ്ക്ക് ചിരുകണ്ടനോട് ഒരിഷ്ടമുണ്ട് .ചിരുകണ്ടന് അതിലേറെ ഇഷ്ടം അങ്ങോട്ടുമുണ്ട് .എന്നാൽ രാപ്പകൽ കടലിൽ തെണ്ടുന്ന ദരിദ്രനായ ചിരുകണ്ടന് ഭരതൻ മകളെ കൊടുക്കുകയില്ല . ദേവകന്നിയുടെ ചേട്ടൻ ദിനകരനും ചിരുകണ്ടനെ കണ്ടുകൂടാ .അവർ പുതിയാപ്പയിലെ സമ്പന്നനായ മീൻകച്ചവടക്കാരന്റെ മകൻ ജയകാന്തന് മകളെ കെട്ടിച്ചുകൊടുത്തു .അന്ന് ചിരുകണ്ടന്റെ ഇടനെഞ്ചുപൊട്ടി .അയാളുടെ ഉള്ളാകെ ക്ഷോഭിച്ച കടൽ പോലെ കലങ്ങി ."കരയണ്ട . ദേവകന്നിയെ മറന്നാള .ഓളെക്കാൾ മൊഞ്ചുള്ള പെണ്ണിനെ ഇനിക്ക് കിട്ടും "ചിരുകണ്ടന്റെ തലയിൽ തലോടിക്കൊണ്ട് ഉപ്പാട്ടി മുത്താച്ചി സമാധാനിപ്പിച്ചു .ദേവകന്നി യെക്കാൾ മൊഞ്ചുള്ള മറ്റൊരു പെണ്ണോ ? ചിരുകണ്ടന്റെ ഉള്ള് പിന്നെയും പിടഞ്ഞു .പക്ഷെ ദിവസങ്ങളേറെ കഴിഞ്ഞില്ല .പുതിയാപ്പയിലെ പുതിയേക്കനെ വിട്ടെറിഞ്ഞു ഓടിപ്പോന്ന ദേവകന്നി ചിരുകണ്ടന്റെ കുടിലിലെത്തി ഉപ്പാട്ടി മുത്താച്ചിയുടെ മടിയിൽ അഭയം തേടി .അവൾ ചിരുകണ്ടന്റെ പെണ്ണായി .ചിരുകണ്ടന്റെ കഥ പറയുന്നതിനിടയിൽ ,കടലിന്റെ വിഭിന്ന ഭാവങ്ങളും കടലുങ്കരക്കാരുടെ മനസ്സും കരയെയും കടലിനെയും ആഴത്തിലറിഞ്ഞ മീൻ പിടുത്തക്കാരന്റെ അനായാസതയോടെ നോവലിസ്റ്റ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് .മലയാളത്തിലെ കടൽകഥകളിൽ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കടലും കരയും മനുഷ്യരും മീനുമാണ് പുള്ളിയനിൽ അക്ഷരസമൃദ്ധിയോടെ നിറയുന്നത് .നൂറുകൂട്ടം മീനുകൾ,

അവയുടെ ശീലങ്ങൾ,രുചിഭേദങ്ങൾ. ഓരോ തരം മീനിനെയും ചൂണ്ടയിലോ വലയിലോ കുരുക്കാനായി മീമ്പണിക്കാർ കാട്ടുന്ന സൂത്രവിദ്യകൾ .എല്ലാം വായനക്കാർക്ക് പരിചിതമാകുന്നു .ഇതുവരെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത എത്രയെത്ര മീനിനങ്ങൾ !.ചൊക്കൻ മുതൽ പുള്ളിയൻ വരെയുള്ള തിരണ്ടി മീൻഗണങ്ങൾ !. രാക്കടലിലെ ഒറ്റയാൻ ചൂണ്ടക്കാരനായ ചിരുകണ്ടന്റെ കണ്ടെത്തലാണ് വെള്ളാമപ്പാറ .പത്തായക്കല്ലിൽ നിന്നും ഏറെ ദൂരെയല്ലാതിരുന്നിട്ടും അതുവരെ ആരുടെ കണ്ണിലും പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ,വെളുത്ത ആമയെ മറിച്ചിട്ട ആകൃതിയിലുള്ള ചെറിയൊരു പാറ കടലിൽ തെല്ലുയർന്നു നിൽക്കുന്നു .അതിനു മുകളിൽ കടലിലെ സ്വപ്നഭവനം പോലൊരു കൂടാരം പണിയുന്നുണ്ട് ചിരുകണ്ടൻ . അസാധാരണമായ വായനാനുഭവം സമ്മാനിക്കുന്ന ,അക്ഷരങ്ങളിൽ കടൽ നിറയുന്ന സർഗ്ഗവൈഭവമാണ് പുള്ളിയൻ .നോവലിലെ ജീവബിന്ദു പുള്ളിയൻ തിരണ്ടി എന്ന ഭ്രമാത്മകത തന്നെ .വായന തീരുമ്പോൾ "അനന്തമായ ആകാശവും അഗാധമായ കടലും അതിരുകൾ മായ്ച്ച് പരസ്പരം പുണരുന്ന" അസുലഭാനുഭവം .പുള്ളിയൻ അടിമുടി മൗലികത അലയടിക്കുന്ന രചനാസമുദ്രമാണ് .